

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 10 năm 2024

Số 729

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn đạt đến chánh tín thì phải làm sao ?
- 2) Đã nói điển nhập xác, mỗi người cảm nhận khác nhau tại sao ?
- 3) Quý yêu muôn loài vạn vật thì phải quý yêu bằng cách nào mới đúng ?
- 4) Làm người muốn tự cứu thì cần phát triển nơi nào ?
- 5) Loại người hay ghen ghét, giận hờn giam vào tâm suốt đời thì sao ?
- 6) Trần tâm xuất phát từ đâu ?
- 7) Làm người ai ai cũng tính toán lợi cho chính mình hết tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 18-05-97 5:00 AM Hỏi: Muốn đạt đến chánh tín thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn đạt đến chánh tín thì phải tin nơi khả năng của chính mình có thể nhin nhục tối đa, nhiên hậu mới đạt được chánh tín, nói một là một nói hai là hai, không có thay đổi thì mọi việc sẽ tiến tới êm xuôi và trật tự. Kệ: Chánh tâm chỉ rõ tình người thật Trật tự trước tiên việc rất cần Thoải mái không còn lo động nữa Thanh cao biểu lộ trí giao thân.	2) Montréal, 19-05-97 4:30 AM Hỏi: Đã nói điển nhập xác, mỗi người cảm nhận khác nhau tại sao ? Đáp: Điển nhập xác là tùy luồng điển của hành giả ý niệm cầu xin khác nhau thì mới bị nhập. Đối với Vô Vi nhập xác là không đúng, xác phạm ô trược, độc tố quá nhiều, tâm thân không khỏe mới bị điển trược tấn công, nặng ngực, cần thanh lọc bộ tiêu hóa cho sạch và bồi dưỡng đầy đủ bằng thuốc cây cỏ cho luồng điển của cơ tạng được khỏe mạnh, thì sẽ không có luồng điển nào dám xâm nhập. Thực hành đứng đắn theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, niệm Phật liên tục và rõ ràng, dùng ý niệm, chứ không nên niệm qua âm thanh, khẩu khai thần khí tán. Giữ nguyên khí phát triển tâm linh, thoát tục và giải tỏa phiền muộn sai quấy. Kệ: Tự tu phát triển vui vầy tiến Giải tỏa trược ô chẳng có phiền Minh đạo hiểu đời tâm thức giác Chẳng còn xin xỏ tự tâm yên.
3) Montréal, 20-05-97 3:10 AM Hỏi: Quý yêu muôn loài vạn vật thì phải quý yêu bằng cách nào mới đúng ? Đáp: Thưa muốn nhận thức rõ ràng mọi sự việc thì phải thành tâm tu sửa, hiểu mình và hiểu họ, thức hòa đồng khai mở, tâm thức tự cảm thức sự bình đẳng là cần thiết, nhiên hậu mới biết quý yêu muôn loài vạn vật. Kệ: Bình đẳng tương giao quý trọng nhau Thực hành chất phác rõ đuôi đầu Dù nhau chung tiến quy thành một Giải quyết tâm linh tránh hại nhau.	4) Montréal, 21-05-97 5:55 AM Hỏi: Làm người muốn tự cứu thì cần phát triển nơi nào ? Đáp: Làm người muốn tự cứu thì phải phát triển tâm linh, tự mở thêm lãnh vực vô cùng thanh tịnh, nhiên hậu mới liên hệ được với vốn tự nhiên và hồn nhiên từ vô thủy đã có. Kệ: Trở về thực chất sống bình yên Nguyên lý cao sâu tự nối liền Trí tuệ thực hành trong sáng suốt Gieo trồng giống tốt đạt thanh huyền.

5) Montréal, 22-05-97 3:15 AM

Hỏi: Loại người hay ghen ghét, giận hờn giam vào tâm suốt đời thì sao ?

Đáp: Thừa loại người hay giận hờn và ghim vào tâm suốt đời, loại người đó sẽ tự hại họ rất nhiều, tâm từ bi không bao giờ phát triển được, kiếp sau phước mỏng vạn sự bất thành, khổ mà không biết tại sao, bản chất keo kiết rất khó có cơ hội trở về thiên quốc. Có phước mới được làm người, nhân đức không lành thì quả sẽ không tốt. Khuyến những người có tánh xấu ấy nên niệm Phật cho nhiều, thì sẽ được tự cứu quên đi hận thù trong nội tâm, tự khai triển huyền bí trong nội thức thay vì tăm tối.

Kệ:

Tự mình loạn động tạo thêm tội
Mặt mũi khô ngoảnh gò
Gieo họa cho mình thêm thống khổ
Phân minh chánh pháp chẳng sang tôi.

6) Montréal, 23-05-97 3:05 AM

Hỏi: Trần tâm xuất phát từ đâu ?

Đáp: Thừa trần tâm xuất phát từ sự thu thập của ngoại cảnh hình thành một tập quán hơn thua không lối thoát, giành cho được thế đứng tại mặt đất, cuối cùng cũng phải ra đi bởi hai bàn tay không.

Kệ:

Quên hờn quên vía quên tông đường
chơn

Tạo chấp tạo mê tạo giận hờn
Khó tính hại người thiếu ổn định
Buồn vui lẫn lộn khó sanh tồn.

7) Montréal, 24-05-97 3:30 AM

Hỏi: Làm người ai ai cũng tính toán lợi cho chính mình hết tại sao ?

Đáp: Thừa lúc chào đời có mắt mũi tai miệng lưỡi, bắt buộc phải hướng ngoại chạy theo ngoại cảnh, tham muốn đủ thứ, tạo động cho tâm lẫn thân, muốn lo động và không có lối thoát, lớn lên cô động thành một tập quán gọi là tánh. Mỗi người một tánh khác nhau! Sau khi bị tình đời đen bạc kích động và phản động, mới chán chường, tìm đường giải thoát nghiệp duyên, hướng về phần hồn mà tu, ước mong được tự cứu rồi, thì phải tự động rời bỏ tập quán đã thu thập từ xa xưa cho đến ngày nay. Nhiên hậu mới đạt được một phần sáng suốt và thanh tịnh, bằng lòng thâm tu thâm tiến.

Kệ :

Sửa mình tiến hóa trí tâm yên
Thân xác phơi bày khổ với phiền
Ai sửa ai tu ai được tiến
Không tu không tiến vẫn còn phiền.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 14

Mình thông đời đạo lòng vòng sửa
Nguyên lý khai thông chẳng khóc mưa
Tuyệt đẹp tình trời trong sống động
Thành tâm tận độ tiến thân vừa

“Mình thông đời đạo lòng vòng sửa”:

Mình hiểu được đời là gì, đạo là gì thì cái chuyện lòng vòng ở thế gian yếu ớt chúng ta tự sửa thì nó sẽ mạnh lên.

“Nguyên lý khai thông chẳng khóc mưa”:

Khi mà khối óc của chúng ta mở ra hiểu được càn khôn vũ trụ thì không có buồn tủi nữa.

“Tuyệt đẹp tình trời trong sống động”:

Hòa hợp với càn khôn vũ trụ chúng ta mới thấy rõ tình trời trong sống động.

“Thành tâm tận độ tiến thân vừa”:

Chúng ta thành tâm tu sửa lấy chính mình tức là tận độ thân xác được an yên, thì cái thân xác của chúng ta mới vừa tiến ăn khớp trong việc làm của Trời Đất và nhân sinh. Không ăn khớp thì làm sao đạt tới thanh tịnh. Cho nên người thiền chỉ nhắm mắt ngồi đó nhưng mà luồng điện làm việc, thanh tịnh làm việc. Thanh tịnh hòa hợp với thanh tịnh mới thật sự tự cứu được. Không đạt tới thanh tịnh mà muốn hòa hợp với thanh tịnh tức là chỉ có óc lợi dụng mà thôi, đặt để hình hài, không có sự thật, rồi tự gạt

gắt lấy chính mình và người kế tiếp. Đóng góp nhưng mà không có kết quả.

Kinh kệ là gì? Thần kinh nẻo hốc khai triển lên, gom gọn trong trật tự, câu nào câu nấy cũng khai mở được chỗ không có bị kẹt như lý luận thế gian. Kệ là trật tự. Khối óc có trật tự mới ra kệ được. Kệ không trật tự không phải kệ. Một câu thấu triệt Trời Đất, một câu hiểu lấy chính mình và phát triển tâm linh. Đường đi rõ rệt, không có sự mờ ảo, mê chấp, loạn thuyết được. Cần phải có thực hành. Cho nên, Thượng Đế đã gọi chúng ta xuống thế gian nhập vào xác tằm tói, lấy vợ để con trong thực hành. Thấy sự khổ không? Có con khổ không? Có vợ khổ không? Rốt cuộc người nào cũng ở trong khổ mà không giải quyết được trừ phi chịu tu thấy rõ, dứt khoát tình tiền duyên nghiệp, lúc đó chúng ta mới thấy rõ tâm linh là giá trị vô cùng. Chuyện cần thiết cho nhân sinh qua những thiên cơ thay đổi trên mặt đất này rất nhiều mà không hiểu được tâm linh là rất uổng. Chỉ có tâm linh mới vượt khỏi tai nạn hiện hành. Hướng tâm về thanh nhẹ, thanh nhẹ sẽ ban chiếu cho chúng ta cùng thanh nhẹ và tiến hóa nhanh chóng.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 11 tháng 04 năm 1971

Thiện chí phân hành tự tiên tu
Cảm giao giao cảm vượt mây mù
Thân hành chơn đạo vui tâm tiến
Phút khắc chuyển luân thoát cảnh tù.

Ngàn năm tu luyện còn mù
Thức tâm mở tánh thoát tù thế gian
Tu cho bộ óc phát quang
Thiên đàng trực chỉ mở màn thiên cơ
Phóng thâu từ phút từ giờ
Tùy cơ ứng biến từ mờ trở minh
Xét xem thế sự nhơn tình
Tranh nhau bố trí tạm xinh của đời
Biện ra đủ lý đủ lời
Ngoại thân quyến rũ bị đời cuốn lôi
Sân si xét thấy mình tồi
Buồn phiền lại cảm thấy ngôi chả còn
Không không nguyên lý vẫn tròn
Người sao tính toán chẳng còn đẹp vui ?
Nội tâm lãnh lấy bụi ngùi
Rèn trui chẳng luyện ham vui thế tình
Phật Tiên chẳng phải như mình
Không không chơn điểm tâm linh vui hòa
Gắng tu tự xét thân tà
Bao la thiên cảnh vậy mà gắng lên
Kiên tâm thủ thế vững bền
Tự tu thanh đạt một nền điển thanh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

❧❧❧
HỒI NĂM

CHÂN ĐẠO ĐỨC, TRỜI KHẢO NGƯỜI XÉT PHẨM ĐỨC THỰC TU HÀNH, CHĂM LO GIỮ GÌN HẠNH KIỂM

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 3 tháng 10 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Nghịch cảnh điên phái khảo đảo tâm
Thuận lưu phiệt châu dịch trầm luân
Liên hoa xuất nê nhưng bất nhiễm
Kính tiết tôn quý vạn niên tồn.*

Dịch

Nghịch cảnh gian nan xét đạo tâm
Thuận buồm thuyền giác vượt trầm luân
Bùn nhơ sen mọc không ô ướ
Tiết hạnh tôn thờ cả vạn năm.

Tế Phật: Hoa sen mọc giữa chốn bùn nhơ mà không bị ô ướ, do đó mới biểu lộ nổi sự tôn quý của nó. Chiến sĩ gặp lúc nước nhà

nguy biến, giữ vẹn được tiết tháo mới biểu lộ nổi tấm lòng son sắt. Đây tố trung thành, chủ gặp nguy khốn lòng không đổi mới chứng tỏ nổi tắc dạ trung trinh.

Một thiếu nữ khuê các, lấy được người chồng thuộc gia đình nề nếp, hạnh phúc ấm êm, anh em chị em hòa thuận trên kính dưới nhường, con cháu hiếu thảo với ông bà cha mẹ. Với hoàn cảnh gia đạo tốt đẹp sẵn có như vậy, người con dâu này dễ dàng đạt được đạo hiếu. Trái lại, một người con gái khác phải về làm dâu một gia đình mà cha mẹ chồng khắc nghiệt, anh chị em bất hòa, thù ghét lẫn nhau mà nàng vẫn một dạ thờ kính cha mẹ, kính nể anh chị, hi sinh cho các em thì đức hiếu thảo của nàng tuy khó đạt song giá trị vẫn là cao hơn gấp bội. Tiếc thay các kiểu làm vợ đời nay phần đông không chịu đựng nổi sự thiệt thòi phiền toái, nên luôn luôn xúi giục chồng dọn nhà

ra ở riêng, đó là cách hành động của loại phụ nữ không chịu thực hiện đức hiếu thảo.

Nay kẻ tu trì đạo đức lớn cũng vậy, nếu như ở vào hoàn cảnh thuận lợi, ở trong sự sinh hoạt dễ dàng, mọi chuyện bình thường giải quyết chẳng khó khăn thì làm sao có thể gọi được là tu đạo nổi. Còn nếu như ở trong một môi trường cực kì khó khăn, đầy khốn quẩn, đầy dèm pha khinh thị mà vẫn giải quyết mọi chuyện êm thấm, cần nhẫn liềm nhẫn, cần nhường liềm nhường, không động loạn, không thất tiết, không mất chí,

quyết tâm làm gương cho kẻ khác noi theo, đem thân làm bài học cho đời, bởi lẽ thân dạy bao giờ cũng ứng nghiệm hơn lời dạy (*Dĩ thân tác tắc, thân giáo thắng ư ngôn giáo*). Loại người tu đạo này tuy chưa gọi là tu đạo, song theo ta họ đã thành đạo. Cho nên tu đạo với không tu, chân tu với giả tu có thể căn cứ vào đó mà phân biệt, thành đạo với chưa thành đạo có thể căn cứ vào đó mà xác định giá trị.

(còn tiếp)

